

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203874
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3819203874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobkyne: N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XX, proti žalovanému: D., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, zast. JUDr. Jozefom Námešným, advokátom so sídlom Nábr. sv. Cyrila 47, Prievidza, v konaní o vyporiadanie BSM, o odvolaniach žalobkyne i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. mája 2021, č.k. 8C/23/2019-163, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až III. m e n í nasledovne:

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného:

- rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku C KN parcela č. XXX/X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie L., Obec J., Okres E., registrovanom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor,
- pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 236 m², pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 333 m², pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 485 m², zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie L., Obec J., Okres E., registrovaných Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor,
- osobné motorové vozidlo zn. B. s evidenčným číslom E..

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej:

- vkladná knižka vedená v Slovenskej sporiteľni, a.s. označená názvom produktu Vkladná knižka kapitál, číslo vkladnej knižky H., označená názvom vkladnej knižky J., so zostatkom k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 2.5.2019 vo výške 18.036,57 eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného sumu 31.749,72 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v závislých výrokoch o trovách konania IV. až VI. p o t v r d z u j e .

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. prikázal z vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvom žalobkyne a žalovaného do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti: rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku C KN parcela č. XXX/X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie L., Obec J., Okres E., registrovanom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, a pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 236 m², pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 333 m², pozemok parcely C KN s parcelným č. XXX/X o výmere 485 m², zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie L., Obec J., Okres E., registrovaných Okresným úradom E., katastrálny odbor. Výrokom II. prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného osobný automobil B. s evidenčným číslom E.. Výrokom III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na vyrovnanie podielov žalobkyni sumu 40.768 eur, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Výrokom V. priznal štátu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Výrokom VI. priznal štátu voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva („BSM“) so žalovaným.

3. Súd prvej inštancie dokazovanie zameral predovšetkým na zistenie vecí, ktoré patria do masy BSM, ďalej na ocenenie tejto masy a v konečnom štádiu na jeho vyporiadanie.

4. Dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že sporové strany sa zhodli, že do masy BSM patria nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozhodnutia a osobný automobil B. e. č. E..

5. V konaní sa sporové strany zhodne dohodli na ohodnotení nehnuteľností a jednotne určili jej cenu už od podania žaloby na 80.000 eur. Spornou zostávala skutočnosť, komu nehnuteľnosti zveriť do výlučného vlastníctva. Súd prvej inštancie po zhodnotení veci prikázal tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného, vzhľadom na účelne využitie veci a mieru pričinenia na obstarávaní spoločnej domácnosti.

6. Nakoľko medzi stranami nebolo sporné, že tak ako žalovaný, aj žalobkyňa sú schopní disponovať finančnou čiastkou 40.000 eur (polovica z dohodnutej hodnoty nehnuteľností), ktorou by vyplatili druhú stranu v lehote do jedného mesiaca, tak súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na výplatu tejto čiastky žalobkyni.

7. Čo sa týka motorového vozidla B., sporové strany sa na jeho cene nedohodli. Preto bolo potrebné určiť zostatkovú hodnotu vozidla. Súd prvej inštancie v tejto otázke určil znalca, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 1/2021 ohodnotil zostatkovú hodnotu vozidla ku dňu právoplatnosti rozvodu strán sporu na 1.536 eur. Túto sumu sporové strany akceptovali. Zároveň sa dohodli, aby vozidlo ostalo vo vlastníctve žalovaného, preto súd prvej inštancie prikázal motorové vozidlo do vlastníctva žalovaného a zaviazal žalovaného na úhradu žalobkyni sumou 768 eur.

8. V konaní ostala spornou otázka, aké ďalšie hnutelné veci je potrebné zahrnúť do masy BSM. V podaní zo dňa 25.9.2019 žalobkyňa žiadala vysporiadať hnutelné veci, ktoré majú tvoriť súčasť domu. V podaní zo dňa 12.11.2019 žiadala do masy BSM zahrnúť aj veci označené ako 2 traktory, malotraktor, 2 motorové píly, 3 kosačky, hobl'ovačku, 2 zváračky, brúsky, vrtačku, kotúčovú pílu, štiepačku na drevo, 2 vlečky za traktorom, vlečku za autom, 14 úl'ov s včelami a plastové okná.

9. Nakoľko žalobkyňa zotrvala na ňou určených hospodárskych veciach, súd prvej inštancie ju vyzval, aby tieto veci do zápisnice riadne špecifikovala. Nakoľko ani na ústnu výzvu túto povinnosť nespĺnila, súd prvej inštancie ju na pojednávaní dňa 13.2.2020 uznesením opätovne vyzval na dostatočnú a nezameniteľnú špecifikáciu vecí. Žalobkyňa na túto výzvu nereagovala. Na pojednávaní dňa 25.6.2020 opätovne na výzvu súdu prvej inštancie žalobkyňa špecifikovala hnutelné veci, ktoré žiadala ohodnotiť ako traktor, malotraktor, dve vlečky, 3 kosačky benzínová a kotúčová kosačka a krovínorez, pričom hnutelné veci tvoriace súčasť domu nežiadala zahrnúť do masy BSM. Žalovaný mal záujem a vyvíjal

snahu na pojednávaní so žalobkyňou sa dohodnúť na všeobecnej trhovej hodnote hnutelností, slúžiacich výlučne potrebám žalovaného a prípadnú navrhovanú finančnú čiastku žalobkyni vyplatiť, čo zo strany žalobkyne nebolo akceptované. Žalobkyňa ani na opakované výzvy súdu prvej inštancie nešpecifikovala veci tak, aby mohli byť predmetom znaleckého dokazovania, na čo apelovali aj súdom oslovení znalci, avšak žalobkyňa zotrvala na ich zahrnutí do masy BSM a ich ocenenia súdnym znalcom tak, ako ich uviedla do zápisnice na pojednávaní dňa 25.6.2020.

10. Súdu prvej inštancie na základe opísaného stavu neostávala iná možnosť, ako ponechať určenie všeobecnej trhovej hodnoty na znalca z príslušného odvetvia, a preto zaviazal žalobkyňu na úhradu určeného preddavku za účelom ňou navrhovaného znaleckého dokazovania a poučil ju o následkoch neuhradenia preddavku. Žalobkyňa neuhradila preddavok, súdu prvej inštancie nepredložila dôkazy o konkrétnych zostatkových hodnotách konkrétnych hnutelných vecí, ktoré mali byť nadobudnuté počas manželstva a ktoré žiadala oceniť. Súd prvej inštancie na tomto základe veci nezahrnul do masy BSM.

11. Čo sa týka žiadosti sporových strán zahrnúť do masy BSM zostatky účtov v Slovenskej sporiteľni a.s., tak na pojednávaní dňa 25.6.2020 žalobkyňa a žalovaný zhodne žiadali, aby si každý aj naďalej spravoval účet vedený na svoje meno tak, ako tomu bolo už počas manželstva. Súd prvej inštancie potom na základe takejto výslovnej dohody sporových strán zostatkové finančné prostriedky nezahrnul do masy BSM.

12. Súd prvej inštancie teda vysporiadal aktíva patriace do BSM strán v celkovej výške 80.000 eur + 1.536 eur tak, že žalovanému pripadli do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti spolu s osobným motorovým vozidlom. Vychádzajúc z toho, že podiely strán pri vyporiadaní BSM sú rovnaké, v jednej polovici, na každú zo strán z aktív pripadala suma v hodnote 40.768 eur, ktorú súd prvej inštancie zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

13. O trovách konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tak, ako sa žalovaný domáhal prisúdenia nehnuteľností a vozidla do jeho výlučného vlastníctva a bol v tejto časti úspešný, takisto aj žalobkyňu súd prvej inštancie považoval za úspešnú, nakoľko jej bude vyplatená suma podielu pripadajúceho na žalovaného tak, ako to žiadala určiť žalobkyňa v hodnote 40.000 eur a na základe jej žiadosti bola znaleckým posudkom č. 1/2021 určená suma automobilu na sumu, s ktorou žalobkyňa súhlasila a z ktorej jej bude žalovaným vyplatená polovica.

14. Štát v priebehu konania preddavkovo platil z rozpočtových prostriedkov súdu trovy znaleckého dokazovania, a poplatky za výpisy z účtov, ktoré v konaní strany pôvodne žiadali zahrnúť do masy BSM, na náhradu ktorých má štát právo voči strane sporu. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania bol podľa súdu prvej inštancie rozhodujúci výsledok konania. Preto uložil sporovým stranám, aby tieto trovy uhradili rovným dielom.

15. V zákonnej lehote sa proti tomuto rozsudku odvolali žalobkyňa aj žalovaný (žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu).

16. Žalobkyňa sa vo svojom odvolaní nestotožnila sa s výškou vyrovnania v sume 40.768 eur. Táto suma podľa žalobkyne nevychádza z objektívneho posúdenia masy BSM. Preto žiadala o umožnenie riadneho ohodnotenia hnutelného a nehnuteľného majetku, jeho následnú akceptáciu v rámci masy BSM a spravodlivé vysporiadanie. Žalovanému bol ponechaný všetok hnutelný aj nehnuteľný majetok, a preto je nutné uspokojiť jej potrebu tak, aby si mohla zabezpečiť dôstojné bývanie. Rozsudkom stanovená čiastka túto potrebu neuspokojí. V rámci dokazovania bola do masy BSM zahrnutá iba časť hnutelného majetku - osobné vozidlo -, na ktoré bol vypracovaný znalecký posudok. Súd prvej inštancie bol však dostatočne oboznámený so skutočnosťou, že toto osobné vozidlo nie je ani zďaleka jedinou položkou, ktorú treba do masy BSM zahrnúť v zmysle spravodlivého rozdelenia majetku. Niekoľkokrát poukazovala na túto skutočnosť, o čom svedčí aj opakované predloženie zoznamu ostatného hnutelného majetku, ktorý žiadala zahrnúť do masy BSM.

17. Opakovane upozorňovala, že tento zoznam nie je možné spísať v plnom rozsahu, lebo žalovaný mnohé z týchto vecí schoval na pozemkoch svojho brata G. a svojho syna D.. Takéto konanie zo strany žalovaného možno považovať za marenie súdneho procesu, čo mal súd prvej inštancie brať na vedomie,

upozorniť žalovaného na jeho konanie a túto skutočnosť jednoznačne zohľadniť. Súd prvej inštancie sa však rozhodol nezahrnúť ostatný hnutelný majetok do masy BSM, čím došlo k jej jednoznačnému poškodeniu.

18. Ďalej žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie bol dostatočne informovaný o tomto konaní zo strany žalovaného, čo potvrdzuje aj predloženie uznesenia zo dňa 20.12.2019. Pripomenula, že toto uznesenie ukladalo žalovanému povinnosť umožniť jej riadny a ničím nekomplikovaný vstup do nehnuteľnosti, ktoré sú v súčasnosti stále v ich vlastníctve. Súd prvej inštancie bol dostatočne informovaný o nežiadacom konaní žalovaného, čo poukazovalo na nemožnosť korektné spísať hnutelný majetok, ktorý by mohol byť následne akceptovaný v rámci masy BSM. To nemožno pripisovať pasívnemu konaniu jej osoby, nakoľko vo veci konala tak, ako najlepšie vedela.

19. Následne žalobkyňa poukázala na nekorektné ohodnotenie nehnuteľného majetku, nakoľko nevychádza z riadneho ohodnotenia súdnym znalcom, ale vychádza iba z údajného tvrdenia žalovaného, že v prípade jeho vyplatenia by mu postačovalo finančné vyrovnanie vo výške 40.000 eur. Podľa žalobkyne je nutné poukázať na skutočnosť, že súd nemôže vychádzať zo skutočnosti, že predstava jednej strany sa musí zhodovať s predstavou druhej a už vôbec nie, ak sa jedná o výrok jednej strany a nebolo dostatočne potvrdené, že druhá strana sa s týmto výrokom zhoduje. Je preto nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie, že sa obe strany v priebehu konania jednoznačne zhodli na hodnote nehnuteľného majetku.

20. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezaradil do masy BSM finančné prostriedky, a to vkladnú knižku. Na nej bola ku dňu rozvodu, resp. ku dňu 17.5.2021 suma 18.036,57 eur, ktorú počas trvania manželstva so žalobkyňou nasporili. Spolumajiteľmi vkladnej knižky je so žalobkyňou. Suma mala byť v rámci vyporiadania BSM rozdelená každému v polovici.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že podľa jeho tvrdenia žalobkyňa neuviedla spoločné úspory v Slovenskej sporiteľni vo výške 18.036,57 eur, ku ktorým nemá prístup a ktoré žiadal zahrnúť do masy BSM, a neskôr vraj z tejto požiadavky upustil. Toto tvrdenie súdu prvej inštancie je podľa žalovaného nesprávne. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 13.2.2020 vyplýva, že žiadal doplniť do masy BSM finančné prostriedky, ktoré sú v banke, v Slovenskej sporiteľni. Tiež je pravda, že do zápisnice na pojednávaní dňa 26.5.2020 uviedol, že sa o účet žalobkyne nikdy nezaujímal, 10 rokov si každý gazdovali s peniazmi, a nech to tak ostane aj do budúcnosti, nech každý má svoje účty. Pokiaľ sa takto vyjadril, nemal na mysli spoločný účet ako produkt vkladnej knižky. Týmto vyjadrením mal na mysli skutočnosť, že mali okrem tejto vkladnej knižky každý aj svoj účet, na ktorom mala v čase rozvodu ich manželstva žalobkyňa sumu 11.580,44 eur a na svojom účte 6.252 eur. Túto skutočnosť súd prvej inštancie konštatoval. Svojím vyjadrením nemal tak na mysli vkladnú knižku.

22. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec na doplnenie dokazovania ohľadom zostatku vo výške 18.036,57 eur na vkladnej knižke. Z priloženého potvrdenia o existencii vkladnej knižky vyplýva podľa žalovaného skutočnosť, že medzičasom, dňa 18.5.2021, uskutočnila žalobkyňa výber z tejto vkladnej knižky vo výške 9.000 eur.

23. K odvolaniu žalobkyne žalovaný uviedol, že počas konania pred súdom prvej inštancie sa ustálili na tom, že hodnota nehnuteľností je 80.000 eur. Z tejto skutočnosti aj súd prvej inštancie vychádzal. Túto sumu sama uviedla žalobkyňa v návrhu a on len s takouto sumou súhlasil. Túto skutočnosť konštatoval aj súd prvej inštancie. Niet dôvodu, aby v tomto smere bolo nariadené ďalšie znalecké dokazovanie. So zaradením hnutelných vecí, ktoré žiadala žalobkyňa zaradiť do masy BSM, sa súd prvej inštancie taktiež vysporiadal.

24. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že akceptuje, že vkladná knižka nebola zahrnutá do masy BSM. K tomuto došlo preto, že na základe nesprávneho výkladu žalovaného nadobudol súd prvej inštancie presvedčenie, že žalovaný nežiada túto cenu zahrnúť do masy BSM. O tejto skutočnosti vypovedá aj výrok súdu prvej inštancie.

25. Nakoľko nedošlo k riadnemu ohodnoteniu hnutelného a nehnuteľného majetku, navrhla medzičasom žalovanému, aby sa dohodli na určitej finančnej kompenzácii, ktorá by zodpovedala hodnote neohodnoteného hnutelného a nehnuteľného majetku. Jej požiadavkou bolo, aby jej ponechal svoju

polovicu finančných prostriedkov na vkladnej knižke, čo by mohlo zodpovedať hodnote neohodnoteného hnuťelného majetku. Týmto návrhom chcela prispieť k definitívnemu a spravodlivému vysporiadaniu majetku bez zbytočných poplatkov za ohodnotenia súdnych znalcov. Tento jej návrh však žalovaný neakceptoval. Preto je nezostáva nič iné, len pokračovať v konaní a spomínaný majetok riadne ohodnotiť.

26. Ďalej upozornila, že plastové okna v hodnote 3.973,98 eur a ostatný hnuťelný majetok, ktoré boli zakúpené počas ich manželstva, nemôže žalovaný považovať za svoje, nakoľko všetko toto bolo nadobudnuté počas trvania manželstva.

27. Keďže súd prvej inštancie rozhodol ponechať nehnuteľný majetok vo vlastníctve žalovaného, žiada žalobkyňa o to, aby si všetok hnuťelný majetok, ktorý tvorí súčasť nehnuteľnosti, ponechal a vykonal kompenzáciu v primeranej výške. Na záver upozornila, že ak si žalovaný mieni nárokovať na jej úspory nadobudnuté počas ich manželstva, potom si aj ona bude nárokovať polovicu finančných prostriedkov, ktoré preukázateľne žalovaný poukazoval svojmu synovi pri stavbe jeho rodinného domu. V prípade, že žalovaný nedisponuje potrebnou čiastkou na jej vyrovnanie, je ochotná pristúpiť na splátkový kalendár. To by však potrebovala právne ošetriť tak, aby v prípade žalovaného smrti prevzala záväzok osoba v rámci dedičského konania.

28. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch I. až III. zmeniť podľa § 388 CSP a v závislých výrokoch IV. až VI. potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

29. Odvolací súd sa najskôr venoval odvolaniu žalobkyne.

30. Žalobkyňa sa odvolaním nestotožnila s výškou vyrovnania, ktorú jej má žalovaný vyplatiť. Namietala, že nevychádza z objektívneho posúdenia masy BSM. Do masy BSM mali byť podľa žalobkyne zahrnuté aj viaceré hnuťelné veci.

31. S týmto námietkami sa odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku (v bode 30.) podrobne vyrovnal s tým, prečo nezahrnul žalobkyňou navrhované hnuťelné veci do masy BSM. Žalobkyňa bola súdom prvej inštancie opakovane vyzývaná na bližšiu špecifikáciu týchto vecí. Tieto výzvy súdu prvej inštancie žalobkyňa nespĺnila a zostali bezvýsledné. Nakoniec súd prvej inštancie, v snahe vyhovieť deklarovanej požiadavke žalobkyne zahrnúť žiadané hnuťelné veci do masy BSM, hodlal ustanoviť na ocenenie týchto vecí znalca. Správne však postupoval podľa § 253 ods. 1 CSP a žiadal (uznesením zo dňa 17.9.2020, č.k. 8C/23/2019-91) od žalobkyne zložiť preddavok na trovy dôkazu. Preddavok žalobkyňa nezložila v súdom určenej lehote. Vzhľadom na § 253 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná, súd prvej inštancie dôvodne nevykonal znalecké dokazovanie na ohodnotenie hnuťelných vecí, ktoré žiadala žalobkyňa zahrnúť do masy BSM. Zároveň tieto hnuťelné veci nemohol súd prvej inštancie zahrnúť do masy BSM, lebo neboli žalobkyňou ani na opakované výzvy súdu prvej inštancie bližšie špecifikované. Predmet vyporiadania určujú v konaní sporové strany, pričom nutnou a prvou podmienkou je jeho špecifikácia sporovými stranami, aby nemohli byť zamenené s inými vecami.

32. Správne bolo súdom prvej inštancie i vyporiadanie špecifikovaných vecí vzhľadom na ich hodnotu, ktorú žalobkyňa odvolaním spochybňuje. Predmetom bol rodinný dom s pozemkom a osobné motorové vozidlo. Rodinný dom s pozemkom bol ohodnotený na 80.000 eur. Na tejto hodnote nehnuteľností sa sporové strany zhodli. Sama žalobkyňa navrhovala, že vyplatí žalovaného sumou 40.000 eur ako polovicou hodnoty domu. Nebol preto dôvod zisťovať ich výšku znaleckým dokazovaním. To by nebolo ani hospodárne, ani racionálne, nakoľko ak sporové strany sami akceptovali túto hodnotu nehnuteľností, tak finančne a časovo náročné ohodnotenie znaleckým posudkom by nemalo opodstatnenie. Na hodnote osobného motorového vozidla sa sporové strany nezhodli, preto bolo namieste jeho znalecké ohodnotenie, ktoré bolo súdom prvej inštancie vykonané. Hodnotu osobného motorového vozidla zistenú znalcom potom sporové strany nenamietali. Súd prvej inštancie z nej preto správne vychádzal.

33. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie do masy BSM nezahrnul vkladnú knižku so zostatkom 18.036,57 eur ku dňu rozvodu manželstva. Súd prvej inštancie tak učinil podľa

žalovaného pre jeho nepresné vyjadrenie, keď na pojednávaní uviedol, že chce, aby i naďalej mali so žalobkyňou oddelené účty. Nemyslel tým ale vkladnú knižku.

34. Túto námietku odvolací súd považuje za opodstatnenú. Je síce pravdou, že žalovaný sa vyjadril nejasne, či zotrváva na svojej požiadavke, aby do masy BSM bola zahrnutá aj vkladná knižka. Popri existencii oddelených účtov sporových strán, na ktoré žalovaný nejasne poukazoval, mal však súd prvej inštancie otázku, či žalovaný žiada zahrnúť do masy BSM i vkladnú knižku, vyjasniť dôkladnejšie, a to i so zreteľom na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný nebol právne zastúpený.

35. Táto nesprávnosť je napravitelná v odvolacom konaní, a to aj pre odpadnutie potreby dokazovania, či táto vkladná knižka patrí do masy BSM. V odvolacom konaní totiž túto skutočnosť žalobkyňa sama akceptovala a v konaní pred súdom prvej inštancie túto skutočnosť (do času spomínaného pojednávania, kde sa žalovaný nejasne vyjadril o vkladnej knižke) nepopierala.

36. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaný uviedol, že vkladná knižka je v dispozícii žalobkyne. Žalobkyňa túto skutočnosť v konaní nepoprela. Preto z nej treba vychádzať. Zároveň žalovaný v konaní uviedol, že na vkladnej knižke ku dňu rozvodu boli spoločné finančné prostriedky nadobudnuté počas manželstva vo výške 18.036,57 eur. Ani túto skutočnosť žalovaná v konaní účinne nepoprela.

37. Vkladná knižka je cenný papier. Vklad na vkladnej knižke je pohľadávkou sporových strán voči banke. Keďže sa na vkladnej knižke ku dňu zániku BSM zo dňa 2.5.2019 nachádzali finančné prostriedky oboch sporových strán, ktoré nadobudli počas manželstva, je potrebné ich vysporiadať, a to rovným dielom, rovnako ako nehnuteľné a hnutelné veci (lebo nebola v konaní daná disparita podielov).

38. Žalovaný v konaní uviedol, že vkladnou knižkou disponuje žalobkyňa. Nežiadal, aby tomu tak nebolo i naďalej, s čím žalobkyňa nevyjadrila nesúhlas. Preto odvolací súd prikázal vkladnú knižku ako cenný papier (špecifikovanú vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia) žalobkyňi so zostatkom 18.036,57 eur ku dňu zániku BSM zo dňa 2.5.2019. Z tohto zostatku finančných prostriedkov má žalobkyňa nárok iba na polovicu, t.j. na sumu 9.018,28 eur. Preto musí byť v povinnosti výplaty žalovaného žalobkyňi zahrnutá aj táto suma.

39. Ďalšie námietky k spôsobu alebo výške vyporiadania BSM sporové strany v odvolacom konaní neprezentovali. V dôsledku toho sa odvolací súd bližšie nezaoberal spôsobom vyporiadania BSM (ergo či bolo prikázanie jednotlivých vecí do vlastníctva sporových strán dôvodné).

40. Odvolací súd bol povinný pri formulácii výroku nanovo zopakovať celý výrok o vyporiadaní s upresnením prikázania vkladnej knižky do vlastníctva žalobkyne a nanovo vyjadriť povinnosť žalovaného na výplatu na vyrovnanie podielu žalobkyňi (viď k tejto povinnosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.9.2021, sp. zn. 4 Cdo 91/2020).

41. Z vecí patriacich do BSM sporových strán sa tak do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje rodinný dom a pozemok a osobné motorové vozidlo. Do výlučného vlastníctva žalobkyne sa prikazuje vkladná knižka so zostatkom ku dňu zániku BSM vo výške 18.036,57 eur.

42. Súdom prvej inštancie bolo rozhodnuté, že na vyrovnanie podielov je povinný zaplatiť žalovaný žalobkyňi 40.768 eur (za rodinný dom, pozemok a osobné motorové vozidlo). Treba však do tejto povinnosti premietnuť vyššie uvedené úspory z vkladnej knižky, keďže tvoria masu BSM. Ako to bolo vyššie vysvetlené, žalovaný má z tejto časti nevyporiadanej masy BSM nárok na sumu 9.018,28 eur. Preto žalovaný uhradí žalobkyňi na vyrovnanie jej podielu 31.749,72 eur (40.768 - 9.018,28 = 31.749,72) do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

43. Čo sa týka závislých výrokov IV. až VI. rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, tieto sporové strany svojimi odvolaniami nespochybňovali. Odvolací súd ich preto z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v

rozsahu 100 % proti žalobkyni, nakoľko bol v konaní plne úspešný (žalovaný sa domáhal vyporiadať i vkladnú knižku a úspory na nej, s čím v odvolacom konaní uspel; odvolanie žalobkyne, naopak, akceptované nebolo v žiadnej odvolacej námietke). O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).